

Arrest

nr. 292 548 van 3 augustus 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X
handelend als wettelijke vertegenwoordigers van
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 10 maart 2023 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker en zijn vrouw, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 28 oktober 2019 samen met hun twee minderjarige dochters, N. S. S. H. (hierna: verzoekster) en D. V. S. H., België binnen en verzoeken op 4 november 2019 om internationale bescherming. Deze verzoeken worden op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) ook in naam van hun dochters als vergezellende minderjarigen ingediend. Op 17 mei 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van hen tot weigering van

de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nr. 265 644 van 16 december 2021 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker en zijn vrouw.

1.2. Op 18 januari 2022 verzoekt verzoekster in eigen naam om internationale bescherming. Op 23 februari 2023 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van haar een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker en zijn vrouw aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je bezit de El Salvadoraanse nationaliteit. Je werd geboren op (...) 2012 te San Salvador en woonde steeds in Lourdes. Je ging anderhalf jaar naar school in El Salvador. Op 27 oktober 2019 verliet je op zesjarige leeftijd El Salvador samen met jouw moeder C. S. H. V. (...), je vader I. S. S. R. (...), je zus D. V. S. H. (...) en je grootmoeder M. D. C. V. D. H. (...). Jullie kwamen in België aan op 28 oktober 2019. Op 4 november 2019 verzochten je ouders en grootmoeder in België om internationale bescherming. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je ouders ook in naam van jou en je zus als vergezellende minderjarigen ingediend.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 18 mei 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van jouw ouders. Ze tekenden beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde de beslissing van het CGVS bij arrest van 16 december 2021.

Jij diende in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in op 18 januari 2022. Tijdens jouw persoonlijk onderhoud verklaar je de benedeleden te vrezen bij terugkeer naar jouw land. Kinderen zouden immers door hen worden ontvoerd en ze bestelen ook mensen. Je vader werd in het verleden reeds beroofd door benedeleden. Jullie hebben tevens niets meer in El Salvador. Je tante woont nu in het huis waar jullie vroeger woonden.

Ter staving van je verzoek leg je kopieën voor van volgende documenten: je paspoort (d.d. 26/9/'19), een artikel en een Belgisch schoolattest.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer "de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek

rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen.”.

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek van 4 november 2019. Je vreest niet te kunnen terugkeren naar je land omwille van een vrees voor de benedeleden (CGVS p.7). Jouw ouders zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jullie een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen (zie beslissingen CGVS en arrest RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Jouw profiel als jongere volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat je in jouw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat jou betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en jij bleef hierbij in gebreke.

Zo dient te worden opgemerkt dat je nergens aangeeft zelf concrete problemen te hebben ondervonden in El Salvador. Bovendien verblijft je tante nog in het huis waar je vroeger verbleef (CGVS p.7). Dit wijst er allerminst op dat je bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren. Het feit dat jullie nu zelf geen huis meer hebben in El Salvador heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Je verwijst naar de algemene onveilige situatie in El Salvador waarbij mensen bestolen worden en kinderen het risico lopen te worden ontvoerd. Hierover moet worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat je het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen je hebt nagelaten te doen (CGVS p.7-8).

Er dient tevens te worden gewezen op het feit dat jouw ouders zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indienden nadat hun weigeringsbeslissing definitief werd op 16 december 2021. Nochtans komen de motieven die je tijdens jouw verzoek van 18 januari 2022 aanhaalt overeen met hetgeen zij tijdens hun verzoek aanhaalden. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook jouw ouders zelf terug een verzoek om internationale bescherming zouden indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat je ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kind een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruikten ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden gevisieerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door jou voorgelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Je paspoort (d.d. 26/9/19) en het Belgische schoolattest hebben niets te maken met jouw asielrelaas. Je paspoort vormt enkel een indicatie wat betreft je identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. Het schoolattest heeft betrekking op hoe je het hier vanaf brengt op school. Je hebt zelf geen idee waarover het artikel dat je voorlegt gaat, aangezien je het niet hebt gelezen (CGVS p.6, 8). Het blijkt te gaan over de moord op een tienjarige jongen in Lourdes. Het heeft geen betrekking op jouw of je familie persoonlijk. Bovendien werd een ander artikel gevonden waarin werd gemeld dat er arrestaties plaatsvonden naar aanleiding van deze moord (zie administratieve dossier). Dit vormt dan ook geen indicatie met betrekking tot jouw eigen vrees bij terugkeer.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat de bedenkingen die jouw advocaat maakte met betrekking tot de taal waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvond, totaal uit de lucht gegrepen zijn. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf je immers aan een tolk Spaans nodig te hebben tijdens de asielprocedure. Je zei toen slechts een beetje Frans te kunnen. Uit niets blijkt dat je je onvoldoende zou kunnen uitdrukken in het Spaans, hetgeen bovendien je moedertaal is. Je gaf zowel bij aanvang als op het einde van het persoonlijk onderhoud aan alles goed begrepen te hebben. Dit bleek ook toen je gevraagd werd te herhalen wat gezegd werd omtrent de uitleg van de procedure (CGVS p.2-4, 8).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6, § 3, eerste lid, 6°, en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 22bis van de Grondwet, van de artikelen 14 en 20 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van "de beginselen van behoorlijk bestuur, van voorzorg en zorgvuldigheid" (verzoekende partijen bedoelen wellicht het zorgvuldigheidsbeginsel).

Zij onderbouwen dit middel als volgt:

"1. De schending van de rechten van verzoekster in het kader van haar verhoor.

Verzoekster wenst te benadrukken dat haar verhoor niet heeft plaatsgevonden met inachtneming van haar rechten, met name artikel 22bis van de Grondwet en het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot vaststelling van de procedure voor het bureau van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van de werking ervan.

Het jonge meisje gaf zo aan dat zij in het Frans gehoord wilde worden omdat zij deze taal beter beheerst dan het Spaans.

Dit werd op 06 februari 2023 per e-mail aan het CGVS gevraagd.

Het verzoek werd herhaald op de dag van de hoorzitting.

Dit werd haar geweigerd, ondanks het feit dat de protection officer aangaf dat de tolk over de nodige kwalificaties beschikte om naar het Frans te vertalen ...

Artikel 20 van het Koninklijk Besluit bepaalt echter in § 4 : "(...)"

N. (...) kon dus verzoeken om in het Frans te worden gehoord.

In het EASO verslag "Praktische gids over de belangen van het kind in asielprocedures 2019 Practical guide to the best interests of the child in asylum procedures 2019" staat :

"(...)"

Bovendien werd de protection officer gevraagd om de moeder van het meisje bij de hoorzitting aanwezig te laten zijn, aangezien N. (...) 6 jaar oud was toen zij vertrok en zich niet bewust is van alle gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden en de risico's die zij loopt.

Ook dit werd door de protection officer geweigerd.

Nogmaals stelt, artikel 14 van bovengenoemd Koninklijk Besluit : (...)

De moeder had dus het recht om aan de hoorzitting deel te nemen. De ambtenaar heeft geen specifieke reden opgegeven waarom hij bezwaar had tegen de aanwezigheid van de moeder. Integendeel, volgens de wet was de aanwezigheid van de moeder noodzakelijk voor een behoorlijk onderzoek van het verzoek. In een brief van 17 februari schreef de raadsman van N. (...) aan het CGVS, deze elementen benadrukkend.

Zij voegde ook talrijke documenten bij waaruit de situatie van jonge kinderen in El Salvador blijkt :

"(...)"

Tegenpartij gaf geen enkel gevolg op mijn verzoek.

Zij vermeldde deze brief niet eens in haar beslissing.

2. De nieuwe elementen

Volgens tegenpartij voert verzoekster in het kader van haar verzoek geen nieuwe elementen aan.

Het meisje beroept zich echter op het risico van ontvoering.

Dit element is niet aangevoerd in het verzoek van haar ouders om internationale bescherming.

De ouders zijn niet gehoord over het risico van ontvoering van hun kind.

Het beroep van tegenpartij op artikel 57/6 §3 lid I, 6° van de wet van 15 december 1980 om het verzoek af te wijzen is dus onjuist.

Het is duidelijk dat deze zaak oppervlakkig werd behandeld.

Maar bij het nemen van een beslissing over een kind wordt de plicht tot behoorlijk bestuur, voorzichtigheid en zorgvuldigheid versterkt.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens¹ en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen² hebben herhaaldelijk verklaard dat de "strengst mogelijke" analyse vereist is wanneer het recht op een privé- en gezinsleven, met inbegrip van het belang van een kind, betrokken is.

In een arrest van 8 november 2016 herinnerde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aan deze rechtspraak en bevestigde het het cruciale gewicht van het belang van het betrokken kind en het belang van een zorgvuldige analyse van de gevolgen van de beslissingen die de autoriteiten en de rechter ten aanzien van hem nemen, hetgeen uitdrukkelijk in de schriftelijke motivering moet worden vermeld, hetgeen in dit geval ontbreekt.³

Het beginsel van behoorlijk bestuur brengt met zich dat het bestuur zorgvuldig inlichtingen moet inwinnen alvorens beslissingen te nemen en deze afdoend moet motiveren. De zorgvuldigheid die het bestuur moet tonen in de opzoeking en de beoordeling van de relevante feiten werd al lang door de Raad van State bekrachtigd : « alvorens een beslissing te nemen, ervoor zorgen dat alle nuttige gegevens van de zaak worden verzameld en zorgvuldig worden onderzocht, teneinde met volledig kennis van zaken een beslissing te nemen »⁴, overgaan tot « een volledig en bijzonder onderzoek van de gegevens van de zaak alvorens een beslissing te nemen »⁵.

Ter herinnering : het belang van het kind is vastgelegd in verschillende internationale, Europese en nationale Instrumenten die in dit geval bijzonder relevant zijn :

- Artikel 3 van het Vn-verdrag inzake de rechten van het kind : "(...)"
- Artikel 23 van Europese richtlijn inzake opvang (2013/33/EU dd. 26 juni 2013). "(...)"
- Artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie; "(...)"
- Artikel 22bis van de Grondwet : "(...)"
- Artikel 57/ 1§ 1 van de wet van 15 december 1980 : "(...)"

In de praktijk betekent de eerbiediging van de belangen van het kind onder meer :

- Waarborgen van zijn/haar welzijn en sociale ontwikkeling (met inbegrip van onderwijs en opvoeding, bv. toegang tot vrijetijdsbesteding, scholing, passende huisvesting, enz.
- Zorgen voor zijn veiligheid en zekerheid (toegang tot gespecialiseerde diensten, passende begeleiding, toegang tot een arts, voorziening in speciale behoeften, enz.) Beoordeling van bijzondere kwetsbaarheden / persoonlijke omstandigheden.

Bij terugkeer naar El Salvador loopt verzoekster echter het risico te worden ontvoerd door bendes waarvan de tegenpartij de aanwezigheid niet in twijfel trekt.

Zo verklaart de moeder van verzoekster in bovengenoemde brief van 17 februari het risico dat haar dochter wordt ontvoerd.

N. (...) verwijst zelf naar dit risico tijdens haar verhoor :

« (...) » (NPO p. 7)

(...)

"(...)" (NPO p. 7)

Het CGVS zal geen verdere stappen ondernemen.

Het zal de moeder niet horen ondanks haar interpellatie naar aanleiding van de brief van 17 februari.

Dit is meer dan betreurenswaardig gezien de inhoud van de wet.

N. (...) was 6 jaar oud op het moment van haar vertrek, zoals zij aan het CGVS heeft uitgelegd (NPO p. 5)

Ze is duidelijk niet in staat zich te herinneren en in detail uit te leggen wat ze heeft meegemaakt.

Ze heeft trouwens niet uitgelegd dat ze niet naar buiten kon wanneer ze wilde, dat ze altijd onder toezicht stond, dat haar vader haar elke dag veilig naar school begeleidde, enz.

De vrees van N. (...) en haar ouders wordt bevestigd door internationale verslagen (naast de documenten die de moeder van verzoekster aan bovengenoemde e-mail van 17 februari heeft gevoegd).

De kinderen zijn de belangrijkste mikpunten van de bendes, die hoofdzakelijk door jonge mensen zijn samengesteld.

De bendes, rekruteren kinderen in de scholen om deze te laten aansluiten, ofwel om deze in het kader van hun handel te gebruiken.

Dit wordt door verschillende in bijlage toegevoegde artikels bevestigd.

- "(...)" (France Info - 2015) https://www.francetvinfo.fr/monde/ameriques/salvador-les-gangs-sinviolent-a-lecole-et-font-regner-la-peur_3067347.html

- "(...)" (rtbf info - 2015) https://www.rtbf.be/info/monde/amerique-centrale/detail_etre-jeune-au-salvador-un-danger-permanent?id=9096371

- "(...)" (atlantico.fr - 2016) <https://atlantico.fr/article/decryptage/aller-a-l-ecole-dans-le-pays-le-plus-dangereux-du-monde-le-salvador-nina-strochlic>

- "(...)" (COI FOCUS Salvador situation sécuritaire - juin 2019) https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf

Gelet op deze elementen moet de beschikking nietig worden verklaard en worden terugverwezen naar het CGVS zodat de zaak van N. (...) overeenkomstig de wet kan worden onderzocht."

2.2. De stukken

Aan het verzoekschrift worden blijkens de stukkenbundel de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

“Stuk 3 : e-mail van 6 februari van de raadsman van verzoekster

Stuk 4 : e-mail van 17 februari van de raadsman van verzoekster

Stuk 5: Artikel van France Info, 2015, beschikbaar op https://www.francetvinfo.fr/monde/ameriques/salvador-les-gangs-sinvitent-a-lecole-et-font-regner-la-peur_3067347.html

Stuk 6: Artikel van Rtbf info, 2015, beschikbaar op https://www.rtbf.be/info/monde/amerique-centrale/detail_etre-jeune-au-salvador-un-danger-permanent?id=9096371

Stuk 7: Artikel van atlantico.fr, 2016, beschikbaar op <https://atlantico.fr/article/decryptage/aller-a-l-ecole-dans-le-pays-le-plus-dangereux-du-monde-le-salvador-nina-strochlic>

Stuk 8; COI FOCUS Salvador situation sécuritaire, juin 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf”

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige niet-ontvankelijk te verklaren wanneer die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen. De aangevoerde schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.1.2. In de mate dat verzoekende partijen artikel 3 van het EVRM geschonden achten, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek of de minderjarige vreemdeling eigen feiten aanvoert die een apart verzoek rechtvaardigen. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet-ontvankelijk is omdat zij geen eigen feiten heeft aangehaald die een apart verzoek voor haar rechtvaardigen, nu (i) uit het administratief dossier blijkt dat haar verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die haar ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek, (ii) haar profiel als jongere op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen, (iii) zij nergens aangeeft zelf concrete problemen te hebben ondervonden in El Salvador en haar tante bovendien nog in het huis verblijft waar zij vroeger verbleef, (iv) een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat, (v) haar ouders zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indienden nadat hun weigeringsbeslissing definitief werd op 16 december 2021, (vi) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, (vii) de door haar voorgelegde documenten niets wijzigen aan deze appreciatie en (viii) de bedenkingen die haar advocaat maakte met betrekking tot de taal waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvond totaal uit de lucht gegrepen zijn. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing genoegzaam toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling van de bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing is de commissaris-generaal van oordeel dat er in hoofde van verzoekster, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen en dat er, om hier op passende wijze aan tegenmoet te komen, in het kader van de behandeling van haar verzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) steunmaatregelen werden verleend. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

“Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.”

Verzoekende partijen voeren hiertegen aan dat verzoekster in het Frans gehoord wilde worden omdat zij deze taal beter beheerst dan het Spaans en verwijzen wat dit betreft naar een e-mail van hun advocaat aan het CGVS van 6 februari 2023 waarin dit werd gevraagd (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 3). Zij wijzen er op dat dit verzoek om in het Frans te worden gehoord ook werd herhaald op de dag van het persoonlijk onderhoud van verzoekster. De commissaris-generaal heeft hierover echter het volgende geoordeeld in de bestreden beslissing:

“Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat de bedenkingen die jouw advocaat maakte met betrekking tot de taal waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvond, totaal uit de lucht gegrepen zijn. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf je immers aan een tolk Spaans nodig te hebben tijdens de asielprocedure. Je zei toen slechts een beetje Frans te kunnen. Uit niets blijkt dat je je onvoldoende zou kunnen uitdrukken in het Spaans, hetgeen bovendien je moedertaal is. Je gaf zowel bij aanvang als op het einde van het persoonlijk onderhoud aan alles goed begrepen te hebben. Dit bleek ook toen je gevraagd werd te herhalen wat gezegd werd omtrent de uitleg van de procedure (CGVS p.2-4, 8).”

Verzoekende partijen slagen er met hun betoog niet in om deze terechte en pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten of te weerleggen. De Raad stelt, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken om een Spaanse tolk verzocht (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 7, map ‘DVZ’, ‘Bijlage 26’ en ‘verklaring betreffende procedure’) en aangaf deze taal voldoende te beheersen om de problemen die leidden tot haar vlucht te verwoorden (*ibid.*, ‘verklaring betreffende procedure’). Zij gaf verder aan de Franse taal maar een beetje te beheersen (*ibid.*). Bovendien gaf verzoekster bij de start van het persoonlijk onderhoud op het CGVS aan de tolk Spaans goed te verstaan en bevestigde zij aan het einde van het persoonlijk onderhoud de tolk en de vragen goed begrepen te hebben (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3 en 8). De Raad ziet bijgevolg niet in op welke manier verzoekster niet in staat geweest zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Ook in het verzoekschrift wordt niet aangetoond dat verzoekster niet op volwaardige wijze kon deelnemen aan het persoonlijk onderhoud omwille van het feit dat de tolk naar het Spaans vertolkte. Nu kan blijken dat verzoekster aangaf de tolk Spaans goed te hebben verstaan, is de verwijzing van verzoekende partijen naar het EASO verslag *“Practical guide to the best interests of the child in asylum procedures”* van 2019 niet dienstig.

Verzoekende partijen verwijzen in het verzoekschrift nog naar artikel 20, § 4, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003. Deze bepaling luidt als volgt:

“(…)

§ 4. *Op elk moment van de procedure voor het Commissariaat-generaal, kan de asielzoeker beslissen om geen beroep meer te doen op een tolk en aan de bijstand van elke tolk, die hem ter beschikking werd gesteld door de Commissaris-generaal of zijn gemachtigde, te verzaken. In dat geval, blijft de taal van het onderzoek van de asielaanvraag die taal die door de Minister of zijn gemachtigde wordt vastgesteld, overeenkomstig artikel 51/4, § 2, 3de lid, van de wet. Die beslissing van de asielzoeker wordt vermeld in de notities van het gehoor.”*

Te dezen is de taal van het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming het Nederlands (adm. doss., stuk 7, map ‘DVZ’, ‘Bijlage 26’). Indien verzoekster had beslist om geen beroep meer te doen op een tolk of aan de bijstand van elke tolk die haar ter beschikking werd gesteld, te verzaken, zou de taal van het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming in toepassing van deze bepaling het Nederlands zijn gebleven. Verzoekster kon op basis hiervan dus niet verzoeken om in het Frans te worden gehoord.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal voldeed aan zijn plicht om een tolk te voorzien in een taal die verzoekster spreekt overeenkomstig artikel 20, § 1, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003.

In het verzoekschrift wordt er verder gesteld dat er tevens aan de *protection officer* werd gevraagd om de moeder van verzoekster bij het persoonlijk onderhoud aanwezig te laten zijn, omdat verzoekster slechts 6 jaar oud was op het moment dat zij vertrok uit El Salvador en zich dus niet bewust is van alle gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden en de risico's die zij zou lopen, maar dat dit werd geweigerd. Dit wordt eveneens vermeld in de e-mail van de advocaat van verzoekende partijen aan het CGVS van 6 februari 2023 (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 3). Verzoekende partijen verwijzen wat dit betreft naar artikel 14 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Artikel 14, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 stipuleert dat het persoonlijk onderhoud van een begeleide minderjarige plaatsvindt in aanwezigheid van de ambtenaar, de minderjarige, (in voorkomend geval) de tolk, de advocaat en één enkele vertrouwenspersoon.

Artikel 1/1, 6°, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 definieert een vertrouwenspersoon als:

“een persoon die door de asielzoeker aangeduid wordt om hem bij te staan tijdens de behandeling van zijn aanvraag, en die beroepshalve gespecialiseerd is in bijstand aan personen of vreemdelingenrecht. Vrijwilligers van een organisatie die gericht is op bijstand aan personen of vreemdelingenrecht, bloedverwanten van de asielzoeker tot en met de derde graad, asielzoekers, en personen die zijn veroordeeld voor feiten gepleegd op de persoon of met behulp van de persoon van een minderjarige kunnen niet worden aangesteld als vertrouwenspersoon”.

De moeder van verzoekster kan dus niet als een vertrouwenspersoon aanzien worden, daar bloedverwanten van de verzoeker om internationale bescherming tot en met de derde graad hiervan expliciet uitgesloten worden.

Hoewel artikel 14, § 2, derde lid, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 stelt dat de ambtenaar van het CGVS de aanwezigheid van andere personen die niet voldoen aan de voorwaarden om op te treden als vertrouwenspersoon kan aanvaarden wanneer de aanwezigheid hiervan noodzakelijk lijkt om tot een adequaat onderzoek van de aanvraag over te gaan, tonen verzoekende partijen niet aan dat *in casu* de aanwezigheid van de moeder van verzoekster noodzakelijk was om een adequaat onderzoek te voeren. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster gedurende het persoonlijk onderhoud in staat was om op de gestelde vragen te antwoorden (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud). Tevens gaf zij, zoals reeds gesteld, aan de vragen steeds goed te hebben begrepen (*ibid.*, p. 8). Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf de aanwezige advocaat weliswaar aan dat de moeder van verzoekster deel moest nemen aan het persoonlijk onderhoud omdat verzoekster zelf niet volledig op de hoogte was van de problemen van haar ouders, doch de *protection officer* antwoordde hierop terecht dat de problemen van de ouders reeds aan bod kwamen tijdens hun eigen procedure en dat de huidige procedure ingaat op de redenen waarom verzoekster zelf niet kan terugkeren naar haar herkomstland (*ibid.*, p. 2).

Verzoekende partijen verwijzen in het verzoekschrift naar de e-mail van hun advocaat aan het CGVS van 17 februari 2023 (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 4) en voeren aan dat verzoekster duidelijk niet in staat is zich te herinneren en in detail uit te leggen wat zij heeft meegemaakt en dat zij trouwens niet heeft uitgelegd dat ze niet naar buiten kon wanneer ze wilde, dat ze steeds onder toezicht stond en dat haar vader haar elke dag naar school begeleidde. De Raad wijst er wat dit betreft vooreerst op dat hij inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht, wat wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). In de tekst van de moeder van verzoekster, die is opgenomen in de e-mail van 17 februari 2023 – en in het verzoekschrift – en waarin ook wordt verwezen naar de veiligheidsmaatregelen die tegenover verzoekster zouden zijn genomen, verwijst de moeder van verzoekster naar de algemene situatie in El Salvador aangaande ontvoeringen van jongeren in het algemeen, enkele specifieke gevallen hiervan en de afstand van de woonplaats van verzoekster tot een clandestiene begraafplaats. De bij deze tekst gevoegde artikels hebben geen betrekking op de persoon van verzoekster. Zoals in de bestreden beslissing wordt aangehaald, volstaat het niet om te verwijzen naar het profiel van verzoekster als jongere en de algemene situatie in El Salvador om aan te tonen dat verzoekster daar werkelijk wordt vervolgd of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. Deze vrees (of dit risico) dient *in concreto* te worden aangetoond, wat verzoekster en verzoekende partijen nalaten te doen. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekende partijen er zich op voorhand van bewust waren dat verzoekster bepaalde zaken niet zou kunnen aanbrengen gedurende het persoonlijk onderhoud, nu hun advocaat reeds in haar e-mail van 6 februari 2023 (een dag voor het persoonlijk onderhoud van verzoekster) stelde dat verzoekster zich omwille van haar minderjarigheid niet bewust is van de risico's of bedreigingen die zij gelopen zou hebben of zou lopen bij een terugkeer naar El Salvador (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 3). De Raad ziet dan ook niet in – en verzoekende partijen lichten niet toe – waarom deze elementen niet eerder door de ouders van verzoekster konden worden ingeroepen in het kader van hun eigen verzoeken om internationale bescherming die mede namens hun minderjarige kinderen werden ingediend of waarom zij deze elementen niet zouden kunnen inroepen in een (volgend) verzoek om internationale bescherming dat mede namens hun minderjarige kinderen wordt ingediend.

Een schending van de artikelen 14 en 20 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 kan niet worden aangenomen.

2.3.4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (*Parl.St.* Kamer, 2016-17, nr. 54 2548/001,108)

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Te dezen werd verzoekster op 7 februari 2023 bij het CGVS gehoord om te getuigen en de redenen aan te halen waarom zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst, El Salvador. Zij verklaarde bij een terugkeer naar haar land de bendeleden te vrezten. Volgens haar zouden kinderen immers door hen worden ontvoerd en bestelen zij ook mensen. Ze haalt tevens aan dat haar vader in het verleden reeds door bendeleden werd beroofd. Tot slot stelde verzoekster dat zij en haar gezin in El Salvador niets meer hebben en dat haar tante nu woont in het huis waar zij vroeger woonden (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8).

In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd:

“In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek van 4 november 2019. Je vreest niet te kunnen terugkeren naar je land omwille van een vrees voor de benedeleden (CGVS p.7). Jouw ouders zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jullie een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen (zie beslissingen CGVS en arrest RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Jouw profiel als jongere volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat je in jouw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat jou betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en jij bleef hierbij in gebreke.

Zo dient te worden opgemerkt dat je nergens aangeeft zelf concrete problemen te hebben ondervonden in El Salvador. Bovendien verblijft je tante nog in het huis waar je vroeger verbleef (CGVS p.7). Dit wijst er allerminst op dat je bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren. Het feit dat jullie nu zelf geen huis meer hebben in El Salvador heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Je verwijst naar de algemene onveilige situatie in El Salvador waarbij mensen bestolen worden en kinderen het risico lopen te worden ontvoerd. Hierover moet worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat je het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen je hebt nagelaten te doen (CGVS p.7-8).

Er dient tevens te worden gewezen op het feit dat jouw ouders zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indienden nadat hun weigeringsbeslissing definitief werd op 16 december 2021. Nochtans komen de motieven die je tijdens jouw verzoek van 18 januari 2022 aanhaalt overeen met hetgeen zij tijdens hun verzoek aanhaalden. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook jouw ouders zelf terug een verzoek om internationale bescherming zouden indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat je ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kind een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruikten ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf en de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden gevisieerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door jou voorgelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Je paspoort (d.d. 26/9/19) en het Belgische schoolattest hebben niets te maken met jouw asielrelaas. Je paspoort vormt enkel een indicatie wat betreft je identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. Het schoolattest heeft betrekking op hoe je het hier vanaf brengt op school. Je hebt zelf geen idee waarover het artikel dat je voorlegt gaat, aangezien je het niet hebt gelezen (CGVS p.6, 8). Het blijkt te gaan over de moord op een tienjarige jongen in Lourdes. Het heeft geen betrekking op jouw of je familie persoonlijk. Bovendien werd een ander artikel gevonden waarin werd gemeld dat er arrestaties plaatsvonden naar aanleiding van deze moord (zie administratieve dossier). Dit vormt dan ook geen indicatie met betrekking tot jouw eigen vrees bij terugkeer."

Verzoekende partijen slagen er niet in de voorgaande motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

Waar zij stellen dat verzoekster volgens de commissaris-generaal in het kader van haar verzoek geen nieuwe elementen aanvoert en zij dit betwisten, gaan zij uit van een foute lezing van de motieven van de bestreden beslissing. In deze beslissing wordt immers gesteld dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald die een apart verzoek voor haar rechtvaardigen en niet dat zij geen nieuwe elementen aanvoert. Zoals reeds hierboven werd vermeld moeten de eigen feiten dus van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen, wat *in casu* niet het geval is. Verzoekende partijen voeren ook in hun verzoekschrift aan dat verzoekster bij terugkeer naar El Salvador het risico loopt om te worden ontvoerd door bendes en wijzen er op dat dit tevens door de moeder werd aangehaald in haar brief in de e-mail van 17 februari 2023 (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 4). Zij herhalen dat ook hun dochter zelf naar dit risico verwees gedurende haar persoonlijk onderhoud en stellen dat deze vrees wordt bevestigd door internationale verslagen, waarbij zij verwijzen naar de documenten die bij de e-mail van 17 februari 2023 werden gevoegd en citeren uit persartikels en een rapport waarvan de *weblinks* tevens bij het verzoekschrift werden gevoegd (stukkenbundel verzoekende partijen, stukken 5 tot en met 8). Volgens hen blijkt uit deze persartikels en rapporten dat de bendes kinderen in de scholen rekruteren om ze te laten aansluiten of om ze in het kader van hun handel te gebruiken. Verzoekende partijen gaan er echter aan voorbij dat het niet volstaat om te verwijzen naar het profiel van verzoekster als jongere, naar de algemene onveilige situatie waarbij kinderen het risico lopen om te worden ontvoerd of naar algemene informatie over het land van herkomst die geen betrekking heeft op de persoon van verzoekster, zoals in de bestreden beslissing ook terecht wordt vastgesteld. Met deze algemene vrees en algemene informatie brengen verzoekende partijen voor verzoekster dan ook geen eigen feiten bij die voor verzoekster een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Door er voorts nog op wijzen dat zij niet gehoord zijn over het risico op ontvoering van verzoekster, tonen verzoekende partijen niet aan dat de ouders van verzoekster dit beweerd risico op ontvoering zelf niet konden aanhalen in het kader van hun eigen verzoeken om internationale bescherming die mede namens hun minderjarige kinderen werden ingediend of waarom zij dit niet zouden kunnen inroepen in een (volgend) verzoek om internationale bescherming dat mede namens verzoekster wordt ingediend. Bovendien herhaalt de Raad dat het niet volstaat om te verwijzen naar de algemene onveilige situatie waarbij kinderen het risico lopen te worden ontvoerd.

Verzoekende partijen tonen, gelet op het voorgaande, niet aan dat de commissaris-generaal *in casu* onvoldoende rekening zou hebben gehouden met het beginsel van het (hoger) belang van het kind. De Raad wijst er op dat er in de bestreden beslissing bij de beoordeling van de bijzondere procedurele noden tevens uitdrukkelijk wordt vermeld dat er bij de beoordeling van de verklaringen van verzoekster rekening werd gehouden met haar jeugdige leeftijd en maturiteit. Daarenboven wordt de staatssecretaris er in de conclusie van de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoekster minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989, op haar van toepassing is. Een schending van artikel 22*bis* van de Grondwet kan dan ook niet worden aangenomen.

Het betoog van verzoekende partijen is niet dienstig om de terechte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.6. Waar verzoekende partijen in volkomen subsidiaire orde vragen om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie augustus tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN